

Valitus, jonka ACE-Avocats, ensemble on tehnyt 12.12.2024 unionin yleisen tuomioistuimen (suuri jaosto) asiassa T-828/22, ACE v. neuvosto, 2.10.2024 antamasta tuomiosta

(Asia C-867/24 P)

(C/2025/1085)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: ACE-Avocats, ensemble (edustaja: J.-P. Hordies, avocat)

Muut osapuolet: Lupicinio Rodríguez Jiménez, Euroopan unionin neuvosto, Viron tasavalta ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (suuri jaosto) asiassa T-828/22, ACE-Avocats v. neuvosto, 2.10.2024 antaman tuomion
- ottaa tutkittavaksi vaatimuksen riidanalaisen asetuksen osittaisesta kumoamisesta sen 1 artiklan 12 kohdan, jolla muutetaan asetuksen (EU) N:o 833/2014 (1) 5 n artiklan 1, 2 ja 5 kohtaa, osalta ja hyväksyy sen
- tämän seurauksena hyväksyy valittajan alkuperäisen vaatimuksen ja kumoaa riidanalaisen asetuksen 5 n artiklan 1, 2 ja 5 kohdan siltä osin kuin ne koskevat valittajaa
- velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan itse omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleistä tuomioistuinta moititaan oikeudellisesta virheestä sillä perusteella, että se katsoi, että riidanalaisen kiellon – vaikka se perustuikin julkilausuttuun tavoitteeseen saada Venäjän aloittama hyökkäyssota päättymään – perustelut olivat riittävät, vaikka tavoitetta ei selvästikään ole saavutettu, mikä saattaa kyseenalaiseksi perustelujen pätevyuden.

Toinen valitusperuste – kaksi erillistä osaa

Ensimmäinen osa: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen sivuuttamalla valittajan perustelun, joka koski ammatinharjoittamisen vapautta ja omistusoikeutta koskevien perusoikeuskirjan 15 ja 17 artiklan rikkomista, vaikka kyseiset perusoikeudet olisi perussopimuksissa vahvistettujen taloudellisten vapauksien tavoin pitänyt ottaa yleiseen järjestykseen liittyvinä seikkoina huomioon viran puolesta.

Toinen osa: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsomalla samalla yhtäältä, että riidanalaista kieltoa sovelletaan kaikkiin juridiikan alan ammatilaisiin riippumatta heidän toimipaikastaan tai ammattinimikkeestään, mutta mainitsemalla toisaalta, että henkilöllinen soveltamisala on rajattu, mikä merkitsee ristiriitaa palvelujen tarjoamisen vapauden rajoituksen perusteluissa.

Kolmas valitusperuste – neljä erillistä osaa

Ensimmäinen osa: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen hylkäämällä valittajan perustelut, jotka koskivat SEUT 56 artiklan rikkomista, ja tulkitsemalla liian rajoittavasti tuomioita Reyners ja Piringer, joissa vahvistetaan asianajajan ammattiin sovellettavat yleiset periaatteet.

(1) Rajoittavista toimenpiteistä Ukrainan tilannetta epävakauttavien Venäjän toimien johdosta 31.7.2014 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 833/2014 (EUVL 2014, L 229, s. 1).

Toinen osa: unionin yleinen tuomioistuin loukkasi menettelyllisen yhdenvertaisuuden periaatetta, kun se tukeutui riidanalaisen asetuksen perustelukappaleeseen selventääkseen tulkintaansa mutta ei antanut valittajan vedota perusteluissaan unionin säädösten perustelukappaleisiin.

Kolmas osa: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen rajoittamalla perusoikeuskirjan 7 artiklassa taatun ammatillisen salassapitovelvollisuuden ulottuvuutta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisesti vain tiettyihin tuomioistuinmenettelyjen ja juridiikan aloihin.

Neljäs osa: unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan soveltamisalat ovat identtiset, ja rajoitti virheellisesti oikeuden asianajajan käyttöön koskemaan vain oikeusriitoja.
